

PĚSTOUNOVI | vydává RKC Chaloupka | čtvrtletník | ZÁŘÍ 2016 | ZDARMA

Rašilov fandí pěstounům

Dítě v hlavní roli

I hostitelská péče je pomoc

Naše pěstounské léto: Putování po Pandoře

I v letošním roce pořádalo Rodinné a komunitní centrum Chaloupka z. s., Ostrava letní pobytový tábor pro děti z náhradní rodinné péče.

Týdenní pobytový tábor se, stejně jako v loňském roce, uskutečnil ve Fulneku-Vlkovicích, v rekreačním zařízení Dětský mlýn. Tábor proběhl v termínu 8. – 14. srpna 2016 a zúčastnilo se ho 15 dětí ve věku od 5 do 15 let různé etnické příslušnosti.

Letošní celotáborová hra nesla název Putování po Pandoře. S dětmi jsme se vydali do bádání a objevování tohoto nebezpečného, ale zato krásného místa. Na Pandoře žije národ Na'vi, jehož kulturu a život děti během pobytu poznávaly. Úkolem všech bylo stát se Avatarem, žít v souladu s bohyní Eywou a dojít ke splnění se Stromem duší. Jelikož Na'vi si velmi vážily přírody a jsou na ni hrdí, děti se učily, jak se chovat k přírodě a ostatním živým tvorům. Učily se, co je dobré a co je špatné. Byly rozděleny do tří kmenů, vždy pod vedením jednoho oddílového vedoucího – Avatara. Fulnek-Vlkovice tak ovládly kmeny Tep'Tey (kmen jezdců), Zutecaya (kmen letců) a Omatycaya (kmen Modré flétny). Během tábora jsme hráli různé pohybové hry v lese či na nedaleké louce, věnovali se sportu (fotbal, florbal, vybíjená, badminton, petanque a kriket), výtvarně tvořili (výroba praků k bojové hře a zdobení rámečků na oddílové fotografie aj.) a také jsme se věnovali relaxačním aktivitám (hraní na hudební nástroje a zpěv, odpočinek na karimatkách v přírodě atd.). Děti se aktivně zúčastnily také Avatarské superstar, na kterou si připravily pěvecké či dramatické vystoupení. Vystupovaly jednotlivě či v různě početných skupinách. Pro děti byla připravena také noční hra, kdy absolvovaly vytyčenou trasu a průběžně plnily zadané úkoly. Děti si to velmi užily.

Tak jako v loňském roce, i letos jsme realizovali celodenní výlet do nedalekého Heiparku v Tošovicích. Zde jsme se s dětmi vydali pěšky. Odměnou jim byl připravený program v zábavním centru. Po dobu dvou hodin mohly děti využít neomezené jízdy na bobové dráze, ská-

Nejprve túra, pak bobová dráha a trampolíny, to byl výlet do Tošovic.

kání na velkých a malých trampolínách. Jelikož nám počasí nepřálo, letos jsme se museli obejít bez koupání ve vodní nádrži, která je součástí zábavního parku. To nám ani dětem náladu nezkažilo a všichni jsme se vyřádili na dostupných atrakcích.

Souboj mezi jednotlivými kmeny v rámci celotáborové hry byl napínavý a do poslední chvíle se rozhodovalo, kdo jako první dojde ke splnění se Stromem duší. Všichni Avataři se podíleli na záchraně planety Pandora a byli za to oceněni. Vítězným týmem se stal po těsném souboji kmen Omatycaya pod vedením avatarky Marie.

Celý pobytový tábor proběhl v přátelském, ač někdy bojovém duchu. Všechny děti se aktivně zapojily do připraveného programu a statečně bojovaly za své avatarské týmy až do samého konce tábora, za což byly svými vedoucími náležitě odměněny.

Personálně byl letní pobytový tábor zajištěn zaměstnanci Rodinného a komunitního centra Chaloupka z. s., Ost-

rava. Zaměstnanci byli složeni ze sociálních pracovníků a asistenta pedagoga. Přítomný byl na táboře rovněž zdravotník, který zajišťoval správné podávání léků a případné ošetření dětí. Děti, které se pobytového tábora zúčastnily, velice dobře znaly všechny zaměstnance, neboť se buď jednalo o klíčové sociální pracovníce jejich rodiny, nebo lektory výchovně-vzdělávacích aktivit či hlídání dětí, které děti znají z akcí naší organizace. Výše uvedené personální složení umožňovalo jak skupinovou, tak individuální práci s dětmi. Tábor byl podpořen projektem Chaloupka 2016 – pobytové a jednorázové aktivity pro děti a mládež ohrožené společensky nežádoucími jevy, a to Krajským úřadem Moravskoslezského kraje. Poděkování patří také celému pracovnímu týmu RKC Chaloupka, který se na přípravě a realizaci týdenního pobytového tábora pro děti z pěstounských rodin podílel.

Eva Ryšková
Kateřina Návratová
RKC Chaloupka

Vydalo: Rodinné a komunitní centrum Chaloupka z. s., Repinova 19, 702 00, Moravská Ostrava. Redaktorka: Jana Fabianová.
Grafická úprava: David Styčka. Redakční rada: Edita Kozinová, Jana Fabianová, David Styčka. Kontakt: redakcechaloupka@gmail.com.

Vychází čtvrtletně zdarma za podpory:

OTČÍM NÁS VYHAZOVAL Z DOMU

Jmenuji se Michaela a je mi 17 let. Od devíti let bydlím u babičky a dědečka. Babička mě má svěřenou do pěstounské péče. Do devíti let jsem žila s maminkou a nevlastním otcem. Ten nás dlouhodobě psychicky i fyzicky týral. Taky bral drogy a pil. Pamatuji si dny, kdy jsme s maminkou chodily po nocích venku, protože nás vyhazoval z domu. Maminka nevěděla kudy kam. Tehdy jsem si myslela, že to trápení nikdy neskončí a že to snad ani horší být nemůže. V devíti to ale naštěstí skončilo. Mého nevlastního otce zavřeli do vězení. Mamka z toho všeho byla psychicky tak špatná, že ze zoufalství začala taky brát drogy. Na to se nabalovaly problémy. Nechala jsem se sama umístit do Klokánku v Kroměříži, než mě babička dostala do pěstounské péče. Často mě tam navštěvovala a trávily jsme spolu hodně času. Teď jsem už u babičky. Jsem moc šťastná, že můžu být u ní a že ji mám. Před dvěma lety zavřeli do vězení i maminku. Pravidelně jsem za ní docházela na návštěvy s dědou a poté s babičkou. Návštěvy byly povoleny jednou za měsíc. Tento rok mamku pustili na podmínku. Po návratu se mamka moc změnila. Bydlí zatím u nás doma u babičky a dědy, svých rodičů. Změnila se mnoho k lepšímu. Jsem za to moc ráda. Našla si hned po propuštění práci, nové kamarády. Trávíme spolu více času než předtím. Mamku mám moc ráda, i přes to všechno, co se kdy stalo. Držím mamince palečky, ať jí nynější chování vydrží napořád a bude stále lepší a lepší. Teď jsem nastoupila opět do prvního ročníku na střední školu na obor kadeřník. Našla jsem si tam i pár nových kamarádek. Ve škole mě to moc baví. Stydí se nám vyučování a praxe. Tu máme placenou, takže si i ušetřím – s tím, co mi dává babička a někdy i mamka. Chtěla bych si po škole udělat ještě nástavbu, abych měla maturitní vysvědčení. A možná si jednou i otevřu svůj kadeřnický salón. Určitě bych chtěla poděkovat babičce za vše, co pro mě kdy v životě udělala. Děkuji, babi!!

Michaela Dudková

MAMKA JINÁ NEBUDE

Jmenuji se Ivana, je mi dvanáct let a žiju s tetou a mladším bratrancem. Chodím do šesté třídy na Základní školu v Ostravě-Radvanicích. Do školy se mi moc nechce. Ale teď už to bude lepší, protože budu chodit do Chaloupky na doučování. Za to jsem moc ráda. Před rokem jsme se s tetou a Štefanem přestěhovali z Ostravy do Petřvaldu u Karviné. Mezi mé koníčky patří tancování, kreslení, procházky v přírodě, čtení a sport (florbal, jízda na kole a kolečkových bruslích). U tety jsem od čtyř let. Mamka se o mě nechtěla starat a u tety mě nechala. Taťku nemám napsaného v rodném listu, ale vím, kdo to je. Otec bydlí na Slovensku, ale nejsme s ním já ani teta v kontaktu. U tety se mám fajn. Z dětství si pamatuju, jak jsem byla malá, že jsem byla hodně kudrnatá. O tom, co jsem prožila u mamky, se nechci bavit. Mamka bydlí v Ostravě. U mamky bych nechtěla být, protože mě nechce. Já bych u ní nevydržela dvacet čtyři hodin. Já vím, že mám svoje chyby, ale popravdě, já ji nemám moc ráda. Myslím si, že mě mamka taky nemá ráda. Občas s mamkou telefonuju, ale nevím, o čem se s ní mám bavit. Minule mi řekla, že si nemáme co říct. Mamku oslovuju křestním jménem. Nedávno nás mamka doma navštívila. Vůbec se o mě nezajímá. Je pořád stejná. To, jak se ke mně mamka chová, mě už netrápí. Na její chování jsem si zvykla a vím, že mamka jiná nebude. Víím, že pokud bych si o tom s někým chtěla promluvit, mám za kým jít. U tety jsem spokojená a cítím se u ní dobře.

Ivana Kandráčová

V CHALOUPCE JE FAJN

Jmenuji se Martin, je mi třináct let a bydlím u babičky a dědy. Chodím do sedmé třídy. Mezi mé oblíbené předměty ve škole patří matematika, informatika, tělocvik, kreslení a fyzika. Teď ještě nevím, čím bych chtěl být. Bavilo by mě rozvázet poštu autem nebo dělat zedníka. Mám rád box, bojové sporty a taky rád plavu. Mým obrovským koníčkem je fotbal, který hraju s bráchou Dominikem a kamarády Ludvíkem a Tomášem. Jsou to mí dobří kamarádi. Ludvík s Tomášem bydlí hned ve vedlejším vchodu. Trávíme spolu hodně času. Kluci jsou u tety v pěstounské péči. Já vyrůstám u babičky a dědy od malička. Jsem u nich v pěstounské péči s mým bráchou a sestřenicí. Mamka a taťka bydlí na ubytovně v Ostravě. Chodívám k nim občas na pátek, sobotu a neděli. S rodiči vyrůstají mí mladší sourozenci Vladěna (11 let), Sára (5 let) a Láďa (1 rok). Mám je moc rád. Moc rád chodím do Chaloupky na různé aktivity, hlavně o víkend. O letních prázdninách jsme jeli s Chaloupkou na týden na tábor do Fulneku. Byl jsem tam s bráchou a kamarády. Bylo to moc fajn. Do Chaloupky chodím taky na doučování, díky tomu se mi zlepšil prospěch ve škole. Byl pro mě těžký přestup na druhý stupeň. Do Chaloupky chodím rád, mám tam spoustu kamarádů.

Martin Makula

BABIČKU A DĚDU MÁM MOC RÁD

Jmenuji se Jirka a je mi osm let. Chodím do čtvrté třídy. Do školy se moc těším. Rád se učím. Nejraději mám matematiku, čtení a tělocvik. Bydlím s babičkou a dědou v Ostravě v domečku se zahradou. Rád jim pomáhám na zahradě. U babičky a dědy jsem, protože je mám moc rád. Starají se o mě od miminka, protože mě mamka nechtěla. Mám celkem tři sourozence, já jsem nejstarší. Mladší sestra Jeny bydlí na Slovensku, žije s taťkou a svojí babičkou. Pak mám ještě dva bratry. Nejmladší je Alex, který má tři roky. Druhý brácha „Niko“ má šest let. Bráchové žijí v Anglii s mamkou. Naposledy jsem se s mamkou a bratry viděl před dvěma roky. Taťka bydlí na Slovensku, jezdím k němu s babičkou. Teď jsem taťku navštívil s babičkou o letních prázdninách. Taky si voláme si přes Skype a píšeme si přes internet. Myslím si, že by se taťka o mě asi chtěl starat. Já bych ale u něj nechtěl bydlet, protože u babičky a dědy je mi moc dobře. Kolem sebe mám taky plno bratranců a sestřenic, se kterými trávím volný čas. Jsem rád, že se o mě babička a děda starají. Mám je moc rád.

Jirka Kotlár

Náročné i naplňující, miní o pěstounství Saša Rašilov

Táta, který snaživě otírá klukovi z tváře rozmazanou šmoulí zmrzlinu. Nasliněným kapesníkem – a všechny nás v mžiku vrátí do dětství. Saša Rašilov je jedním ze tří českých herců, kteří se nedávno coby patroni zapojili do propěstounské kampaně Nadačního fondu J&T Hledáme rodiče.

Tátou-pěstounem sice není, ale klidně by prý byl. „Přemýšlel jsem o tom a myslím, že bych toho schopný byl, kdyby na to došlo,“ říká.

Do kampaně se zapojil s chutí – nabídka přišla současně s doporučením kolegy Davida Švehlíka, který účinkuje v dalším ze spotů. „Je poměrně časté, že se takové věci, které se týkají podpory neziskových aktivit, spojují s někým, kdo je pro lidi vizuálně známý. A byla to i herecká práce, ty spoty jsou mikropříběh, a i když se týkají relativně vážného tématu, jsou docela vtipné. To mi bylo sympatické.

Myslím, že to lidi zaujme víc, než nějaké strašení.“

Na pěstounství se mu líbí, že nepopírá kořeny, z nichž děti vzešly. „Pěstounským dětem se nelže. Vědí, že nežijí s biologickými rodiči. A zároveň to kopíruje model, který je pro většinu lidí běžný – fungující rodinu. Ty cesty mohou koexistovat,“ dodává Rašilov, který má spoustu zážitků s dětmi z dětského domova, kam každoročně jezdí. „Jezdil jsem tam už předtím, než jsem natočil pěstounský spot. Nejde mi o to vybrat si jedno nebo druhé, nepřestanu navštěvovat děti, z nichž ně-

ké znám osobně už chvíli a vždycky si povídáme. To nepřeruším. Vidím plusy i mínusy obojího systému,“ vypráví herec. „Mít čisté svědomí pro spoustu lidí znamená, že si odepíš z firmy před Vánoči nějakou tisícovku a koupí něco třeba opuštěným dítětem – a je to vyřešené. Pěstounství je ale především o kontaktu, což je daleko náročnější.“

Nosnost spotů kampaně Hledáme rodiče vidí Saša Rašilov mimo jiné v tom, že poukazují na trvanlivost vztahů v rodině. „Že je to pořád vazba mezi stejnými lidmi a ti že jsou pořád spolu. A i když svět

Herec Saša Rašilov

přinese situace, které jsou tragikomické, nepříjemné, trapné, že to do toho patří – třeba projít si pubertou. I s tím, že může zaznít: Nejsem vaše dítě, můžu se na vás vykašlat. V pubertě řeší dítě i se svými biologickými rodiči, že se hrotí situace a křičí se: Já tady nebudu, můžu jít jinam. Tak si jdi, když si myslíš, že má tvoje spolužačka rodiče, kteří jí líp rozumějí. Na tohle když pak dojde, musí to být náročné,“ myslí si.

Podtitul kampaně zní: Jsou situace, které zažijete jen v rodině. „Já jsem zdědil hlavně povolání. To je dost zásadní věc. Tvůrčí záležitost,“ zamýšlí se herec.

A jeho vzkaz lidem, kteří se dali na pěstounství? „Je to pomoc dětem a celé společnosti. Tohle je zážný vrchol. Hodno obdivu. Věřím, že krom starostí a náročnosti to přináší i radost a naplnění hodnot, o kterém se jiným může jen zdát.“

Jana Fabianová

O pěstounství má jasno: je hodno obdivu.

EDITORIAL

Milí čtenáři,

do rukou se vám dostává podzimní vydání Pěstounových – časopisu, na němž spolupracuje mnoho osobností a organizací. Je úžasné vnímat energii, kterou do svých vět vkládají. Virtuálně ji posílají dětem, které nemají možnost žít ve vlastních rodinách.

Kromě pomoci dětem bez rodin následující stránky pojí ještě jeden motiv: táta.

Při organizování letošního 5. ročníku Tátafestu v Ostravě jsem si uvědomila, jak málo o tátech mluvíme a jak moc je potřebujeme. Jsou nedoceněnou součástí našeho života. Někdy je těžké najít cestu, aby dokázali vnímat a přijímat projevované ocenění. Je to pro mne velká výzva do dalšího ročníku Tátafestu. Letos pěstounské děti připravily výstavu obrázků na téma Prima muž v mé rodině.

Přeji vám další příjemné počtení o pěstounské péči a nezapomeňte se zastavit a chvíli myslet na svého tátu. A třeba mu jen myšlenkou, vzpomínkou nebo malým dárkem poděkovat. **Vaše Edita**

KAMPAŇ NA PODPORU PĚSTOUNSKÉ PÉČE

Kampaň Hledáme rodiče se snaží především vyhledávat vhodné adepty na náhradní rodiče, posilovat zájem a informovanost veřejnosti o pěstounství a zvyšovat tím reputaci pěstounů ve společnosti. Jako hlavní nástroje využívá webové stránky <http://www.hledamerodice.cz> s online poradnou, bezplatnou příručku, jak se stát pěstounem, a informační linku o pěstounství 800 888 245.

Zdroj: www.nadacnifondjt.cz

Psycholog: Pěstouni jsou lidé, kteří chtějí dělat svět lepším

Zná spoustu pěstounských příběhů, mnohé hodně zblízka – včetně nesnází, kterými si rodiny prošly. Spoustě rodičů pomáhal stát se pěstouny: hodnotil jejich připravenost, v přípravném kurzu jim předával potřebné know-how. A když později život přinesl potíže, pokaždé se v poradně pokoušel pomoci, jak nejlíp dovedl. „Nejhorší je, když pěstouni prožívají pocity nevďeku. Očekávání přílišného vděku je může hodně zranit,“ říká psycholog David Teichman.

Děti v pěstounské péči nedávají najevo vděk? Nedokážou ho vyjádřit?

Často i dokážou, ale pokud pěstoun očekává vděk, může být zklamaný, pokud od dětí nepřichází – protože ho třeba vyjadřují jinak. Jeden z mých kolegů říká, že je třeba počítat s tím, že to, co my investujeme do dětí, budou naše děti investovat zase do svých dětí. Ne že to budou vracet nám.

Když psycholog na začátku celého procesu posuzuje žádosti, odkud bere informace?

Mám je na papíře a mám před sebou i fyzicky ty lidi - ti jsou to hlavní. Papírové věci se odehrají na úřadě, k nám přijde hotový spis, kde je zdravotní posudek, sociální šetření, vyplněný dotazník žadatele.

lů. Hlavní část posuzování je o kontaktu s lidmi: mluvím s nimi, vidím je i s dětmi, absolvují testy, rozhovory – na ty jsem kladl velký důraz. Přijdou několikrát, opakovaně, a dneska už je i příprava součástí posouzení – takže jsme diskutovali s kolegy i o tom, jak se žadatelé projeví v přípravě.

Kolikrát jste řekl ne?

Byly to spíš jednotky případů. Někdy se po sdělení rizik sami rozhodli vzít žádost zpátky. Je to pro ně lepší než dostat cejch Ne.

A nejčastější důvody zamítnutí?

Nevhodná motivace. Motivace mně osobně přijde pomalu to nejdůležitější. Může to být tím, že pěstouni nevědí,

o čem pěstounská péče je. Dneska je tolik kampaní, kde se pěstounská péče podává i v jiném světle, než jaká je, například se až příliš zdůrazňuje finanční stránka. Podle mě je v pořádku, že pěstouni dostávají peníze, neznalý člověk si jen stěžuje, dokáže představit všechny výdaje, které mají pěstounské rodiny navíc. Ale když se peníze moc zdůrazňují, pak někteří opravdu mohou přijít jen kvůli výdělku. Takové většinou zastavujeme na začátku.

Poznáte je?

Těžko říct. Podle mě finanční motivace není úplně špatně, když je ve spojení s jinými motivacemi – pomoci dítěti v nesnázích, využít svou kapacitu.

Jaká je správná motivace?

Jednoduše řečeno: Víím, jak je pěstounská péče náročná, ale přesto do toho chci jít. Nesprávná a problematická je, když lidé nevědí, do čeho jdou, a nejsou otevření vůči tomu, co je čeká. Může to být i naivita - očekávání hezké copaté holčičky, se kterou si budeme užívat život a ona nám bude vděčná, že jsme si ji vzali z dětského domova.

Musí být pár? Máma i táta?

U pěstounů ne. Nejsou neobvyklé žádosti single žen, byly i žádosti single mužů. Ale preferujeme samozřejmě umístění dítěte do úplné a dobře funkční rodiny.

Co shoda v páru: poznáte, vidíte a vnímáte, když žadatelé nejsou zajedno?

To se dá brzy poznat. Ale není to něco, co by pár automaticky vyřazovalo. Obvykle má jeden motivaci větší a obvykle to bývá žena. Jde o to zjistit, do jaké míry je muž připraven ženě pomoci, podpořit, podržet, vystřídat se s ní, být s ní. Posuzování je hodně individuální a neplatí,

Psycholog David Teichman

že když chlap chce míň, že budou zamítnutí. U zamítnutí se většinou sejde víc rizikových faktorů dohromady.

Které jsou nejrizikovější?

Pokud je člověk sám o sobě problematická osobnost. S tím se těžko pracuje. Nebo nevhodná motivace. Rizikovými faktory jsou třeba i finanční nebo zdravotní problémy, problémy se závislostí.

Poznáte už mezi dveřmi, že přichází člověk, který se na pěstouna nehodí?

První dojem může být zavádějící. Jeden starší pár vypadal podle spisu velmi problematicky, ale ukázalo se, že jsou vůči dětem velmi citliví a vnímaví. Zažili jsme ale i případy, kdy jsme byli překvapení například příliš přísným přístupem ve výchově a zpětně jsme si říkali: Jak jsme tohle nemohli vidět? Ale ten člověk třeba na začátku takový vůbec nebyl. U každého je riziko, že se změní. Protože mít dítě v pěstounské péči je tak obrovská zátěž na psychiku, že pod tlakem člověk může dělat chyby. A my nevíme, jak kdo bude zátěž zvládat. Záleží na tom, jaké dostane dítě.

Když už jsem zamítal žádosti, pak třeba z důvodu, že už pěstouni měli několik dětí a chtěli další. A vyhodnotil jsem to jako rizikové – hrozilo, že rodina přestane fungovat. Znáám mnoho rodin, které byly poměrně velké a říkaly: Kdybychom věděli, co nás čeká, další dítě nepřibíráme. Někdy mají naivní představu, že je další dítě už nezatíží, že si děti spolu budou hrát a budou spokojené. Ale dítě vždy bojuje o své místo na světě.

Existuje něco jako ideální pěstounská rodina?

Z hlediska počtu dětí ne. Spíš bych popsal ideální vztah pěstounů k dětem – jak jsou schopni věnovat se dětem, uvědomit si, co prožily, co potřebují. Zároveň zůstat sami sebou, zachovat si smysl pro humor. Znáám obrovské pěstounské rodiny, které fungují dobře, stejně jako jiné, které fungovaly problematicky.

Velké pěstounské rodiny jsou docela téma. Někteří pěstouni říkali: My máme pocit, že když máme jen jedno dítě, že jsme méněcenní pěstouni, lidi nám říkají, proč si jich nevezmeme více. Já si myslím, že je to v pořádku. Pokud rodina usoudí, že má kapacitu na jedno dvě děti, tak by neměli být tlačeni. Někdo pod tlakem jde do přibírání dalších dětí, já jsem tomu říkal páchání dobra. Chtějí tak moc pomáhat, až přesáhnou vlastní hranice a nezvládnou to. Nakonec jsou i známé případy, kdy pěstouni s velkým počtem dětí dostali jeden rok medaili za hrdinství a druhý rok byli obviněni z týrání dětí. Hranice mezi tím, kdy je člověk hrdina a kdy už škodí, je hodně tenká.

V lese je rád. Relaxuje tam.

Mgr. David Teichman

- ▶ rodák ze západočeského Chebu, vystudoval psychologii na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci
- ▶ profesní dráhu začal v Olomouci a Přerově, věnoval se rodinnému a manželskému poradenství, pak na sedm let pracovně přesídlil do Ostravy, do Poradny pro náhradní rodinnou péči. Nyní pracuje v ambulanci klinické psychologie v Novém Jičíně. Absolvoval výcvik v rodinné terapii v Liberci, je frekventantem výcviku v Analytické psychologii.
- ▶ v ambulanci pracuje jak s dětmi, tak s dospělými, nadále se věnuje práci s pěstounskými rodinami. Jako stěžejní bod práce s pěstouny vnímá podporu navázání bezpečného citového pouta mezi dítětem a pečovateli.
- ▶ je ženatý, má dvě děti v předškolním věku
- ▶ rád poslouchá hudbu, fotografuje, bubnoval v jazzových a folk-rockových kapelách, hraje na kytaru

Jsou pěstouni připravení na to, že si domů berou děti, které jsou mnohdy komplikované?

Bylo to jedno z hlavních témat naší přípravy. Na závěr v přípravě jsme vždy říkali, že co si děti nesou ze své původní rodiny, kterou musely opustit, na nich není vidět. Že to o nich pěstouni musejí vědět.

Pokud bylo dítě vytrženo z prostředí, má za sebou minulost zpretrhaných vazeb, bude dlouho trvat, než se naučí věřit. Jestli vůbec. A důvěru bude testovat možná až extrémně dlouho. A to je vyčerpávající.

Takže to bez trpělivosti nejde?

S nadsázkou jsem pěstounům říkal, že svatozář a svatá trpělivost je opravdu potřeba. Podle mého osobního názoru jsou pěstouni nastavení, že nějaké problémy budou. Ale tak nějak vnitřně počítají s tím, že přestanou - po nějaké době, po čtvrt půl roce, a ony trvají. Říkají si, co dělají špatně, protože lidská zkušenost velí, že když budu dělat správné věci, bude se to zlepšovat. Ovšem pokud je příčina problémů hlubší, zlepšení je minimální nebo žádné. A to je na tom to těžké. Vydržet.

Nejhorší byly - krom týrání v pěstounské rodině - případy, kdy pěstouni přijali dítě, nebyli připraveni ho přijmout a záhy ho vraceli. Což nemusí být jejich chyba, mohlo to být tím, že neměli být dáni dohromady. Ale to se někdy nedá odhadnout.

Co zůstane v dítěti, které pěstouni vrátí?

Je to další trauma do jeho sbírky. Další zkušenost, že dospělým a světu okolo se nedá věřit. Je to hodně zraňující. Dítě se může víc a víc uzavírat a o to hůř v budoucnu najde důvěru k někomu dalšímu.

Jak párujete rodiče s dětmi, aby byli kompatibilní?

To je věc krajského úřadu, kde se schází konsilium odborníků, kteří pro to mají vlastní kritéria. Vždy se snaží o co nejlepší shodu mezi představami pěstounů a potřebami dítěte. Někdy se umísťují sourozenecké skupiny, hodnotí se povahové vlastnosti, zkušenosti, aby pěstouni byli připraveni dítě přijmout - může mít zdravotní problém, být jiného etnika a podobně.

Jde i o to, aby dítě zapadlo do rodiny věkem. Je záměr dodržovat pravidlo, že by mělo přijít dítě do rodiny jako nejmladší. Problematická je kombinace, když přichází stejně staré dítě, jako mají pěstouni. Jsou pak velcí konkurenti. Mají společné období vzdorů, společně pubertu, víc soupeří.

Jak vypadá příprava budoucích pěstounů?

Aktuálně se mísí náš model přípravy s americkým programem PRIDE, který si

uzpůsobujeme na naše podmínky. Obecně jsou pěstouni připravováni na praktické sociálně-právní otázky ve výchově, na navazování citové vazby, výchovné problémy, problematiku biologické rodiny, jak nastavit kontakty s biologickou rodinou, jak mluvit o tom, že dítě je v náhradní rodinné péči, na co si dát pozor. V pěstounské péči se může stát i to, že biologická matka si dá život do pořádku a vezme si dítě zpátky do své péče. Stává se to výjimečně, ale stát se to může. S tím musejí pěstouni taky počítat.

Citová vazba je klíčové téma. Základ všeho. Když má dítě bezpečnou citovou vazbu s pěstouny, přečká nejhorší potíže, ochrání ho to. Jaký jsou pěstouni schopni navázat vztah, často vychází i z toho, jaký měli oni sami v dětství vztah k důležitým dospělým. Kvalita citové vazby závisí i na schopnosti sebereflexe, rozvoje, pochoopení, empatie vůči dítěti. A i na kapacitě dítěte. Když se sejdou dvě problematické povahy, potom o vztah musejí bojovat mnohem víc.

Očima psychologa: co pěstounům dává pěstounství?

Dobrá pocit, že někomu pomáhají. A že účelně využívají vlastní síly a zkušenosti. Jsou to lidé, kteří chtějí dělat svět lepším. Málokdy je za tím čistě finanční motivace. Můj osobní názor je, že pěstouni jsou často lidé, kteří to v dětství neměli jednoduché, a jeden ze způsobů, jak se přes to přenést, je sledovat vyšší cíl, pomáhat druhým, aby se měli líp. Pak jejich život dostává smysl.

S jakými problémy se pěstounské rodiny potýkají nejčastěji?

Představte si všechny výchovné problémy, které může mít běžná rodina: vztek, vzdor, problémy s jídlem, ubližování spolužákům - a umocněte je na druhou. Dítě v náhradní rodině může použít větu: Ty nejsi moje matka, co mi máš co vykládat. Je dobré nenechat se tím zaskočit.

Když vyrůstáte ve vlastní rodině, pouto je pevnější a unese větší problémy. Více věcí se vyřeší samospádem. Pěstounské děti může i drobnost velmi rozhodit. I drobná chyba či nepříjemnost, běžný pokyn typu uklid si, napiš úkoly, vyklid myčku,

může spustit silnou reakci. Často se tam uplatňuje princip přenosu - dítě situace prožívá tady a teď, ale jako by bylo tehdy a tam. Emoce včetně neuvědomovaného vzteku, že bylo opuštěno vlastní rodinou, často odnášejí pěstounky, dítě má tendenci si vztek vybíjet na svých nejbližších. Tedy na pěstounech.

Pomáháte s všemožnými problémy. Kdy vám práce dává smysl?

Když se podaří najít řešení problému, ulevit rodině. Že problémy přijdou, to je očekávatelné. My se snažíme, aby to člověk dobře zvládl.

Co byste pěstounům rád vzkázal?

Vydržte, nenechte se odradit škarohlidy, nebojte se říct si o pomoc a buďte připraveni na to, že všechno může být jinak, než si myslíte.

Jana Fabianová

Aby děti nesmutnily a někdo si je vzal. O tom je propěštounské video

„Přijdeš, postavíš se sem, vezmeš si nůž, cibuli a krájíš,“ naviguje režisér malého Martina.

Martin pěstounského kluka jen hraje. U natáčení přemýšlel, jak se děti bez rodičů asi cítí.

Sedmiletý klučina je hlavním hrdinou nového pěstounského spotu. Vypráví o tom, jak sám je člověk, když nemá rodinu.

„Krájel jsem cibuli a teta mi tam dala slzičku,“ směje se Martin, jak filmaři podpořili slzotvorbu při natáčení scény v kuchyni. „Dělal jsem to poprvé a úžasně. Doma zase nakrájím,“ slibuje mámě Radaně Fotlínové. Ta sleduje natáčení stejně jako členové štábu poslušně schovaná za kamerou.

Příběh o osamělosti se paradoxně rodí v obýváku plném lidí. „Smyslem je motivace,“ vysvětluje ředitelka Rodinného a komunitního centra Chaloupka Edita Kozinová, proč klip na podporu pěstounství poptal.

Nápad vznikl v rámci projektu Erasmost+, v němž si vyměňují zkušenosti čtyři evropské neziskovky – kromě ost-

ravské Chaloupky ještě organizace z Turecka, Belgie a Litvy. Každá z nich natočí vlastní spot. „Upoutávku na pěstounskou péči. Jde o to vést lidi, aby si vzali děti jako náhradní rodiče do svých rodin,“ doplňuje ostravská iniciátorka.

Malý Martin se mezitím připravuje na další klapku: bude plést svetr pejskovi, kterého v jeho fantazii představuje dřevěné polínko do krbu. Režisér Roman Motyčka mu krok za krokem vysvětluje, co má udělat. Klapku je potřeba několikrát zopakovat – aby vše vypadalo nenuceně, přirozeně, uvěřitelně. „Martin mě překvapuje, nemá s natáčením žádný problém, přitom je introvert,“ diví se jeho máma.

Se synem si před natáčením povídala, o čem v kratičkém pětiminutovém filmu

půjde. A Martin si to přebíral po svém. „Je to o dětech, které nemají rodiče. Tak aby si je nějací vzali. Kdybych byl sám, křoukal bych, smutno by mi bylo,“ přemýšlí, jak se asi děti bez rodičů cítí.

Fotlínovi žádné pěstouny osobně neznají, ale o fenoménu pěstounství mají jasno. „Je to záslužné. Obdivuju lidi, kteří do toho jdou. Dělají to místo zaměstnání. Ale dělají to srdcem. Je dobré dát o tom vědět,“ říká Radana Fotlínová.

Natočený motivační příběh už je k vidění na youtube: bit.ly/2cFiBSB, odkaz na něj dostanou také úřady a organizace věnující se náhradní rodinné péči. „Chtěli bychom jej dostat také do regionálních televizí, do škol a lékařských ordinací. A bude mít také verzi v angličtině,“ doplňuje Edita Kozinová. (joh)

Nejdůležitější okamžik dne?

Pusa před spaním

Hravý, vtipný, intimní, dojemný, takový je příběh o klukovi, který nemá rodinu. Spot na podporu pěstounství připravil ostravský režisér Roman Motyčka a bylo to jeho první pěstounské natáčení.

„Přemýšlel jsem, co dětem, které nemají rodiče, chybí nejvíc. A co nedokážou samy. Dokážou toho spoustu, zvládnou celý den, až jsem došel k večeru a představil si, jak takové dítě uléhá do postele a čeká, že mu někdo přečte pohádku. I tu si ještě umí přečíst, i nějakou ukolébavku zvládne. Ale jediné, co neumí, je dát samo sobě pusu na dobrou noc,“ vypráví, jak jej napadla pointa pětiminutového filmu.

Co všechno kluk v příběhu, který jste natočili, zvládne bez pomoci dospělých?

Ráno vstane, dovede si sám uvařit snídani, i když z pohledu šesti sedmiletého dítěte, které nedosáhne, kam potřebuje, je všechno okolo předimenzované, vel-

ké. Potom se musí nějak dostat do školy, musí něco obědovat, uvařit si. Taký vidí, jak žijí ostatní – že lidé jezdí na dovolenou. I on by chtěl zažít něco hezkého. Sousedé mají pejska, je to kamarád, on pejska nemá a chtěl by. Ve zkrácené formě prožije v jednom dni spoustu věcí, které lidé zažívají třeba celý rok. Ukáže se, že dítě je schopno si svou fantazii poradit a všechno nahradit. Jen to jediné si nahradit neumí.

Jaký je tvůj pohled na instituci pěstounství? A proměnil se nějak během natáčení?

Když jsem byl dítě, bydlel u nás jeden kluk. Břěť. Já jsem byl jedináček, byl

jsem rád, že mám kamaráda, nakonec to nedopadlo a já na to úplně zapomněl. Až teď, když jsem dostal nabídku natočit tehle příběh, jsem si na to vzpomněl. Uvědomil jsem si, kolik dětí čeká, jestli se dostanou do rodiny, a jsou vděčné za každou pozornost. A když to vyjde, jak jim to totálně změnil život.

A ještě jedna zkušenost: točili jsme pořad Hodina pravdy v dětském domově a viděl jsem děti, jak se upínaly na všechny, kteří tam přijeli. Je úžasné, když je někdo schopen dítě přijmout a postarat se o něj. Dát mu něco, co nemá v ústavním zařízení šanci poznat. Rodina je parta, která drží pospolu, zažívají se v ní úžasné věci, které se v domově nezažijou.

Autorem spotu i příběhu je ostravský režisér Roman Motyčka.

Martin si natáčení užil, filmaři o něj vzorně pečovali. Horký guláš pofoukala skriptka Dája Roncová.

Umíš si představit, že by ses stal pěstounem?

Je to velká zodpovědnost a já nevím, zda bych jí byl při práci, kterou dělám, schopen. Možná je to výmluva, ale nemám pravidelný životní rytmus a i s vlastními dětmi mám problém to dát dohromady, abychom se viděli. Myslím, že tyhle děti potřebují ještě více péče a řád. Takže nevím, jestli bych si troufl. Zklamání dětí, když to nedopadne, může nechat následky. Je to duševní otřes.

Pro koho myslíš, že pěstounství je?

Pro lidi, kteří mají smysl pro rodinu a hodnoty, které rodina představuje, a třeba jim jejich děti odrostly a pořád mají dojem, že jsou schopni se ještě o někoho starat. Určitě je to lepší než si koupit pejska. Můžou dát někomu životní příležitost. Vyrůstát v rodině znamená větší životní šance.

Martin, který v klipu hraje, není pěstounské dítě. Není to škoda?

Dlouho jsme řešili, jak by dítě v příběhu mělo vypadat. Skupina dětí, o kterých mluvíme, nejsou blondáté holčičky s culíky. Hledali jsme dítě, které nepreferuje ani neupozaduje nějakou skupinu, také univerzální. Hlavně aby umělo zahrát vše potřebné. Martin se na castingu jevil velice dobře. Myslím, že ani moc nevím, o co jde, že je mu ten příběh tak vzdálený,

naštěstí, že má svou rodinu, že to nemusí řešit a to je dobře.

V příběhu se dítě na konci dne cítí zoufale samo. Kdy ses tak cítil v životě ty?

Pořád. Ale vážně: naši se rozvedli a taky jsem to řešil. Bylo mi třináct, bylo to pro mě těžké období. Prožíval jsem to intenzivně, ve škole to na mně bylo znát. Takže tehdy. Protože jsem tomu nerozuměl, děti tomu nemůžou rozumět, že spolu rodiče nechťejí žít. Dítě to nepochopí.

Co chceš, aby utkvělo lidem, kteří tvůj pěstounský klip uvidí?

Chtěl bych, aby pochopili, co jsem pochopil já: že děti nemají nikde jinde příležitost mít se tak dobře jako v rodině. Nelze to nahradit žádným zařízením. Láska a pocit bezpečí je to nejdůležitější. Uvědomuju si to u svých dětí, ať jsou velcí nebo malí, přesně: když jdou večer spát a je tam maminka, tatínek, tak jsou všichni spokojení, šťastní, usínají v pohodě. Je to nejkrásnější okamžik dne, tam všichni vědí, že k sobě patří. Může ten den být celý špatný, můžou se pohádat, můžou tam být špatné známky, ale pusa na dobrou noc všechno vyřeší.

Jana Fabianová

ERASMUS+: semináře, dotazník, terapie uměním i natáčení filmu

Rodinné a komunitní centrum Chaloupka, z. s. od února roku 2016 spolupracuje s dalšími třemi zeměmi na projektu s názvem Each child is special, který je hrazen Erasmem+.

Nejdůležitějšího muže svého života malovali v rámci arteterapie děti z pěstounských rodin. Obrázky ozdobily Masarykovo náměstí v centru Ostravy.

Spolupráce se týká České republiky - v zastoupení Chaloupky, Belgie, Litvy a Turecka. Projekt je zaměřen na výměnu zkušeností z oblasti náhradní rodinné péče mezi jednotlivými zeměmi a na podporu náhradní rodinné péče v daných zemích.

My všichni, kdo na projektu spolupracujeme, jsme v jeho rámci uspořádali spoustu propěštounských aktivit, od seminářů pro pěstouny i odborníky, přes volnočasové aktivity, po dotazníkové šetření a natáčení spotu.

V oblasti vzdělávání pěstounů jsme měli za období březen 2016 - srpen 2016 realizovat šest vzdělávacích seminářů pro pěstounské rodiny. Věnovali jsme se výchovným problémům dětí v náhradní rodinné péči, práci s dětmi s narušeným vývojem, speciálním technikám sociální terapie, náročným etapám emočního vývoje dětí, i řešení nejčastějších konfliktních situací v náhradní rodině.

Dalším úkolem bylo realizovat setkání odborníků s cílem informovat o náplni projektu. V dubnu 2016 se v Chaloupce sešlo 17 kolegů z různých organizací, které se zabývají náhradní rodinnou péčí. Řešili jsme také aktuální otázky náhradní rodinné péče.

V rámci projektu jsme se věnovali také arteterapii a muzikoterapii pro pěstounské rodiny, a to na vzdělávacím víkendovém

pobytu v květnu 2016. V arteterapii se jednalo o dvě aktivity, které vedly sociální pracovníce Chaloupky. První byla pouze pro děti, úkolem bylo namalovat důležitého muže v jejich životě. Druhá byla určena pro rodiny. Náhradní rodiče s dětmi měli vytvořit na papír formátu A3 jejich svět. Do předkreslené zeměkoule měli zakreslit rodinu, přátele, zvířata, prostě vše, co je pro ně důležité.

V dalším dni absolvovali děti i pěstouni muzikoterapii pod vedením Mgr. Lenky Břenkové. U dětí se lektorka zaměřila na to, jak s nimi pracovat pomocí hudby a jednoduchých nástrojů a melodií. U pěstounů byla muzikoterapie zaměřena na relaxaci a vnímání sebe sama. Obou aktivit se zúčastnilo 20 pěstounů a 30 dětí.

O prázdninách jsme točili spot zaměřený na podporu a propagaci náhradní rodinné péče. Podívejte se na <https://www.youtube.com/watch?v=YMD0Paaxbic>. Video bude propagováno jak v České republice, tak v dalších státech, které se na projektu podílejí.

V neposlední řadě jsme realizovali dotazníkové šetření, které se zaměřuje na povědomí o náhradní rodinné péči. Nástin výzkumných otázek jsme zajistili spolu s ostatními zeměmi projektu Erasmus+ již při nedávné návštěvě Turecka. Finální podobu jsme po konzultaci s ko-

legy vzali do vlastních rukou. Samotná data pro výzkum se sbírala v každé zemi zvlášť a jednotlivé výsledky se pak budou vzájemně porovnávat. V České republice jsme oslovili 150 respondentů, kteří nám poskytli reprezentativní vzorek naší populace. O výsledcích výzkumu a o tom, jak si Češi vedou v porovnání s ostatními zeměmi, vás budeme informovat po říjnovém výjezdu do Litvy, kde výsledky jednotlivých zemí porovnáme.

Kromě aktivit, které v rámci projektu plníme, nás mezinárodní spolupráce motivovala k sepsání dalšího projektu, který by se měl zaměřovat na děti opouštějící náhradní rodinnou péči. Inspiraci pro novou metodu práce s takovými klienty bychom rádi hledali v Irsku a Belgii, kde je sociální práce s rodinou na vysoké úrovni. Výsledkem by mělo být zavedení nové metody práce do České republiky, a především pomoc dětem opouštějícím náhradní rodinnou péči postavit se na vlastní nohy a čelit nástrahám běžného života.

Projekt Each child is special bude probíhat do října roku 2017, těšte se na zprávy v dalších číslech Pěstounových.

**Kateřina Návratová
Anna Dobošová
Tereza Polochová
RKC Chaloupka**

Nový web i pracovní skupina. Kraj podporuje pěstouny

Moravskoslezský kraj dlouhodobě podporuje náhradní rodinnou péči a patří mezi kraje s největším počtem žadatelů i dětí, kterým se daří zprostředkovat náhradní rodinu.

Přesto, nebo právě proto, také stále hledáme další možnosti, jak dále pěstounskou péči rozvíjet. V letošním roce jsme zahájili realizaci projektu Podpora a rozvoj náhradní rodinné péče v Moravskoslezském kraji, který je spolufinancován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost, jehož součástí je i oživení kampaně Dejme

dětem rodinu. V této souvislosti je před dokončením zásadní rekonstrukce webových stránek kampaně, došlo k výrobě podpůrných předmětů a letáků. V rámci výše zmíněného projektu vznikla také pracovní skupina složená ze zástupců obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, dětských domovů a neziskových organizací, které s pěstouny pracují. Její hlavní činností je podpora pěstounské péče v jednotlivých regionech a především realizace aktivit k podpoře všeobecné informovanosti laické i odborné veřejnosti o náhradní rodinné péči jako takové. Členové pracovní skupiny se také podíleli na tvorbě letáků k podpoře pěstounské péče.

Záštitu nad kampaní Dejme dětem rodinu převzal hejtman Moravskoslezského kraje Miroslav Novák. Slavnostní zahájení proběhne 30. 9. 2016 na tiskové konfe-

renci za účasti ministryně práce a sociálních věcí Mgr. Michaely Marksové.

Zdeňka Kučná
referent pro sociálně-právní
ochranu dětí Krajského úřadu
Moravskoslezského kraje

Tátafest přilákal stovky lidí

Již popáté proběhl v neděli 19. června 2016 Táta fesT. Rodinné a komunitní centrum Chaloupka uspořádalo tento neformální happening pro všechny řádné, neřádné i mimořádné táty a jejich rodiny u příležitosti Mezinárodního dne otců. Akce proběhla na Masarykově náměstí pod záštitou městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

Celé odpoledne doprovázel bohatý program. Vystoupili: Ostravský dětský sbor ZUŠ Eduarda Marhuly, mažoretky a tanečníci street dance ze Střediska volného času Ostrčilova, pěvecký sbor

RKC Chaloupka, na bubny zahrál soubor Rytmy z centra Čtyřlístek a nejmenší hasiči z SDH Ostrava – Heřmanice. V průběhu programu byly vyhlášeny výsledky výtvarné soutěže pro děti z pěstounských rodin na téma Prima muž v mé rodině.

K poslechu i tanci hrály tři skvělé kapely, a to Banda del caffè, David Stypka & Bandjeez a Viščo!

Pro děti i dospělé byly připraveny zábavné pohybové aktivity a soutěže, na jejichž realizaci se podíleli Středisko volného času Ostrčilova, SDH Ostrava –

Heřmanice, A je To dětský tábor, Sociální podnik Krabičky, v.d. a RKC Chaloupka. Děti se vyřádily na skákacích hradech nebo si nechaly vesele pomalovat obličej.

Tatínkové si mohli nechat upravit vlasy i vousy v Old town Barbershopu Ostrava, o občerstvení celé rodiny se postarali: Cafe club Dock Ostrava, Rodinná pražírna kávy Laura Coffe a hranolkárna Faency fries.

Zkrátka to bylo skvělé odpoledne plné zábavy, sluníčka, pohody a bezvadné muziky! Příští rok se na vás všechny těšíme v neděli 18.6. 2017 odpoledne!!!

O kampani Dejme dětem rodinu se mohli leccos dozvědět i návštěvníci letošního ostravského Tátafestu.

Hostitelská péče: přátelské návštěvy, víkendy, dovolená

Tato péče není v ČR legislativně upravena, přesto se s ní můžeme v praxi setkat, je upravena to § 30 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně právní ochraně dětí, který umožňuje pobyt dítěte umístěného v dětském domově mimo ústav. Rozhoduje o něm ředitel ústavního zařízení.

Mezi hostitelem a dítětem nevzniká žádný právní vztah.

Co si pod tímto pojmem představit?

Jedná se o dlouhodobý a opakující se kontakt dítěte žijícího v dětském domově s osobou či rodinou, která není s dítětem v příbuzenském vztahu.

Hostitelé dítě v dětském domově navštěvují, dítě může pobývat u nich doma o víkendech či prázdninách, mohou trávit společnou dovolenou.

Hostitelská péče vzniká buďto spontánně, kdy se hostitelé s dítětem setkají například při nějaké aktivitě dětského domova (vychovatelé, sousedi, vedoucí táborů apod.), kde dojde k vzájemné náklonnosti, která přeroste v návštěvy a často v několikaleté přátelství, které mnohdy trvá až do dospělosti. Stává se rovněž, že vlastní potomek má spolužáka, který je z dětského domova, a požádá rodiče, aby ho zvali k nim do rodiny.

Hostitelská péče také vzniká na základě touhy pomoci, neboť jsou mezi námi lidé, kteří chápou potřeby dětí v dětských domovech a nabídnou svůj čas, zájem a lásku. V takovém případě se obrací na instituci (OSPOD, dětský domov) a žádají o zprostředkování kontaktů s dítětem.

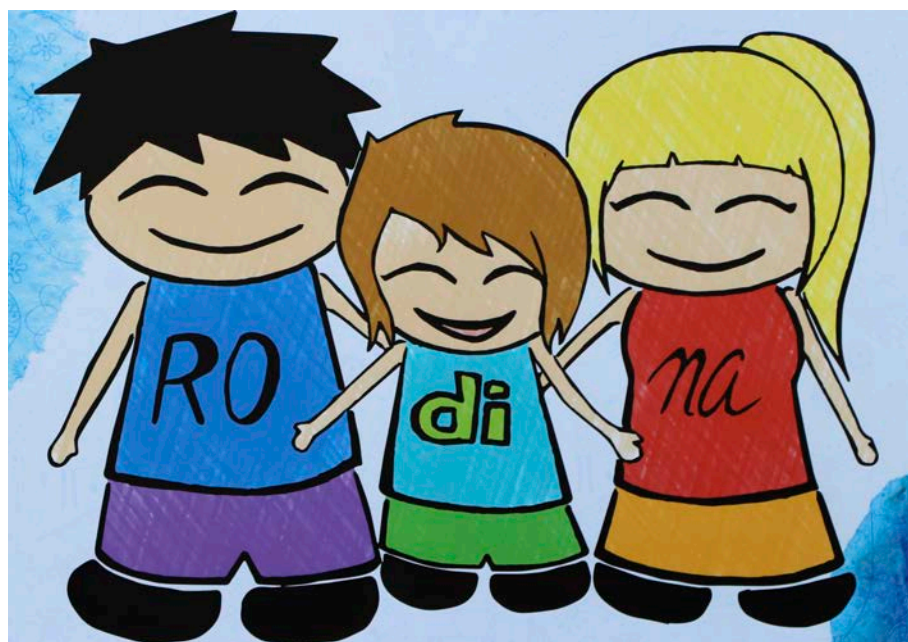
Pro jaké děti je tato forma náhradní péče vhodná?

Měla by být využita u dětí, které mají malou šanci na návrat do rodiny vlastní nebo na svěření do pěstounské péče. Jedná se zpravidla o děti starší deseti let, děti jiného etnika nebo děti z velkých srovnávacích skupin.

Je-li u dítěte nařízena ústavní výchova, není třeba souhlasu rodiče, je však vhodné rodiče o hostitelské péči informovat.

Čím je přínosná pro děti?

Nejdůležitější je, že dítě může navázat stabilní citové pouto, alespoň krátkodobými návštěvami v rodině získá povědomí o fungování rodiny a vzájemných rodinných vztazích. Zjistí, jak se k sobě chovají partneři, ale také jak komunikují

s vlastními dětmi a jak děti komunikují mezi sebou. Jsou zapojeni nejen do zábavy, výletů, ale také zjistí, jaké má rodina rituály a zvyklosti. Hostitelská rodina dítě podpoří, řeší s ním jeho trable, běžné situace, prožívá s ním radosti. Dítě zde má možnost zažít pocit úspěchu, je podporováno k pozitivnímu chování. Pozitivní vztah, který se svým hostitelem dítě naváže, jej formuje pro budoucí život. Na základě kontaktů s dalšími rodinnými příslušníky a známými hostitelů se mu dostává rozšíření společenských a sociálních vazeb.

Jaké podmínky musí splňovat hostitel?

Podmínky pro hostitelskou péči nejsou legislativně upraveny, ale na základě praxe a zkušeností se u osob, které mají o hostitelskou péči zájem, ověřuje jejich rodinné a sociální prostředí, pokud v rodině žijí děti, zjišťuje se jejich názor. Zájemci předkládají výpis rejstříku trestů a orgán sociálně-právní ochrany může požádat o odborné posouzení daných osob, obdobně jako u žadatelů o pěstounskou péči. Je žádoucí

ochránit dítě, aby nesprávnou motivací zájemců neutrpělo další psychickou újmu, aby nově vzniklý vztah byl pro ně bezpečný. Je třeba si uvědomit, že děti vyrůstající v dětských domovech byly často zklamané, prožily křivdy, a proto jsou nedůvěřivé, mají nízké sebevědomí, některé mají problém s navazováním nových vztahů, jiné naopak navazují vztahy povrchně. Hostitelská péče může být realizována jen u dětí, které ji chtějí přijmout.

Jaký je rozdíl mezi hostitelskou a pěstounskou péčí?

Pěstounská péče je dlouhodobá, dítě v rodině vyrůstá až do zletilosti. Rozhoduje o ní soud, pěstoun má nárok na odměnu pěstouna a na dítě je přiznán příspěvek na úhradu potřeb.

Hostitelská péče probíhá o víkendech či prázdninách, je krátkodobá, není finančně zajištěna. Dítě v rodině tedy pobývá na náklady hostitelské rodiny.

Jiřina Slívová
metodik pro náhradní rodinnou péči
Magistrát města Ostravy

SLOVA NEJSOU DŮLEŽITÁ

9. - 11.9. 2016 OD 8.30 hod.
RKC CHALOUPKA OSTRAVA

ZÁŽITKOVÝ PĚVECKÝ WORKSHOP
pod vedením zpěvačky, muzikantky a
sbormistryně **IDY KELAROVÉ**
pro poznání sama sebe a našich nejbližších.

Rodinné a komunitní centrum Chaloupka z.s.
areál MŠ
Řepinova 19, 702 00 Ostrava
www.rcchaloupka.cz
email: info@rcchaloupka.cz
tel: 596 133 377, mob. 730 526 199

OSTRAVA!!!

TriComUnity o. p. s.

SLEZSKÁ ŽIJE PRO DĚTI

Sportovní odpoledne pro děti od 3 do 15 let

Zábavné sportovní odpoledne pro děti.
Odměny pro soutěžící připraveny.

30. září 2016 od 15 do 18 hodin
hřiště ZŠ Chrustova, Ostrava - Slezská Ostrava,
Chrustova 24/1418

Na projektu spolupracuje ZŠ Chrustova, Slezská Ostrava,
RKC Chaloupka Ostrava

Dotazy na info@rcchaloupka.cz

Projekt je spolufinancován MOB Slezská Ostrava a Evropskou unií

RKC Chaloupka otevírá
školku s angličtinou

pro děti
od 2 let

Malý svět na Slezské

kapacita 12 dětí / 2 lektorky
celodenní (6:00 - 17:00) i zkrácený režim
školku v režimu dětská skupina
otevíráme 5. září 2016

v nových prostorách ZŠ Bohumínská
v případě zájmu nás kontaktujte na
malysvetnaslezske@gmail.com
nebo na www.facebook.com/malysvetnaslezske

EVROPSKÁ UNIE
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

VALÍME SE SLEZSKOU!

24. září 2016 11:00 hod
START U GYMNAZIA HLADNOV

SOUTĚŽNÍ HRA PRO DVOJICE
BOHATÝ PROGRAM PRO DĚTI

HLADNOV ROCK CHOIR BANDA DEL CAFE
RKC CHALOUPKA ZUŠ EDVARDA RUNDA
ČTVŘLÍSTEK KOLA PRO AFRIKU a další...

PROČ SE ÚČASTNIT? ČEKÁ VÁS DESET ÚKOLŮ, PŘI
KTERÝCH SI UVOLNÍTE ADRENALIN, PROJEDETE SI
MĚSTO NA KOLE, ČI JINAK VLASTNÍM POHONEM,
A V CÍLI ZÍSKÁTE NĚKTEROU Z ATRAKTIVNÍCH CEN!

Akce je pořádána pod záštitou místostarosty Ing. Romana Goryczky

Startovné
200 Kč

PŘIHLÁŠKY NA WWW.TRICOMUNITY.ORG
valimeseslezskou@gmail.com

Akci pořádá TriComUnity o.p.s. ve spolupráci s městským obvodem Slezská Ostrava

RKC Chaloupka zve

19.října od 15.00

Drakiáda v Chaloupce

www.rcchaloupka.cz

5.října - 30.listopadu

Respektovat a být respektován

kurz respektujícího přístupu ve výchově dětí i ve vztazích
RKC Chaloupka

9.listopadu v 16.00

Cesta světýlek Komenského sady

Komenského sady Ostrava

5.prosince v 10.00 a 16.00

Mikuláš v Chaloupce

RKC Chaloupka

19.prosince v 15.30

Vánoce v Chaloupce

www.rcchaloupka.cz

TRICOMUNITY, o. p. s., zve

24.zář od 11.00

Valíme se Slezskou

sportovně-kulturní den s programem
u Gymnázia Hladnov

30.zář od 15.00 do 17.00

Slezská žije pro děti

sportovní odpoledne
www.tricomunity.com

4.listopadu od 15.00 do 17.00

Slezská žije pro děti:

Drakiáda
www.tricomunity.com

2.prosince od 16.00 do 18.00

Mikulášský karneval

www.tricomunity.com

O náhradní rodinné péči

7.října od 16.00 do 18.30

Denní režim dítěte, vhodná strava, volný čas dětí

vzdělávání pro pěstounské rodiny
lektor: Bc. Kateřina Návrátová
RKC Chaloupka

15.října od 9.00 do 14.30

Nejčastější závislosti u dětí

vzdělávání pro pěstounské rodiny
lektor: Mgr. Petra Feller-Stanieková
RKC Chaloupka

21.října od 9.30 do 11.00

Nejčastější problémy v komunikaci se školou

vzdělávání pro pěstounské rodiny
lektor: Mgr. Alena Mikulová
RKC Chaloupka

12.listopadu od 9.00 do 18.00

Traumata dětí, identita dítěte, rizika při vývoji dětí z NRP

vzdělávání pro pěstounské rodiny
lektor: Mgr. Alena Mikulová, Bc. Kateřina Návrátová, Bc. Marcela Gardoňová
RKC Chaloupka

18.listopadu od 9.30 do 11.00

Hyperaktivní dítě

vzdělávání pro pěstounské rodiny
lektor: Mgr. Alena Mikulová
RKC Chaloupka

24.listopadu

VI. ročník konference Dejme dětem rodinu

Pohled ze zahraničí, sdílení zkušeností, inspirace
Obchodní akademie a Vyšší odborná škola sociální, konferenční sál

20.ledna 2017

Ples pěstounů

www.rcchaloupka.cz
www.rodinavchaloupce.cz

Základní myšlenka kampaně Dejme dětem rodinu

Kampaň má přispět ke změně současné situace dětí v dětských domovech a jiných ústavních zařízeních, podpořit jejich výchovu v náhradních rodinách a zajistit jim patřičné rodičovské vzory. Zároveň je smyslem a cílem projektu odstranit nedostatečnou informovanost lidí o této problematice.

V zájmu každého dítěte je vyrůstat v klidném a harmonickém prostředí. Ne každý z rodičů však může toto zdravé rodinné zázemí svým dětem zajistit. I z tohoto důvodu se mnoho dětí ocitá v ústavní výchově (dětské domovy, dětská centra). Alternativou ústavní výchovy je náhradní rodinná péče, jež může být realizována formou osvojení, pěstounské péče, pěstounské péče na přechodnou dobu, poručení nebo svěřeni dítěte do výchovy jiné fyzické osoby než rodiče. Pojďte ji s námi podpořit!

Více na www.dejmedetemrodinu.cz